

Seguint les corbes de nivell, el projecte s'integra amb el terreny aconseguint així el mínim impacte paisatgístic en l'entorn. Les úniques peces que sobresurten de la coberta ajardinada són els patis i el cos de la capella. Aquests van revestits de pedra, fent referència així a l'antiga presència de pedreres arreu de la muntanya de Montjuïc. D'aquesta manera es poden entendre com a cossos sortits de la mateixa muntanya.

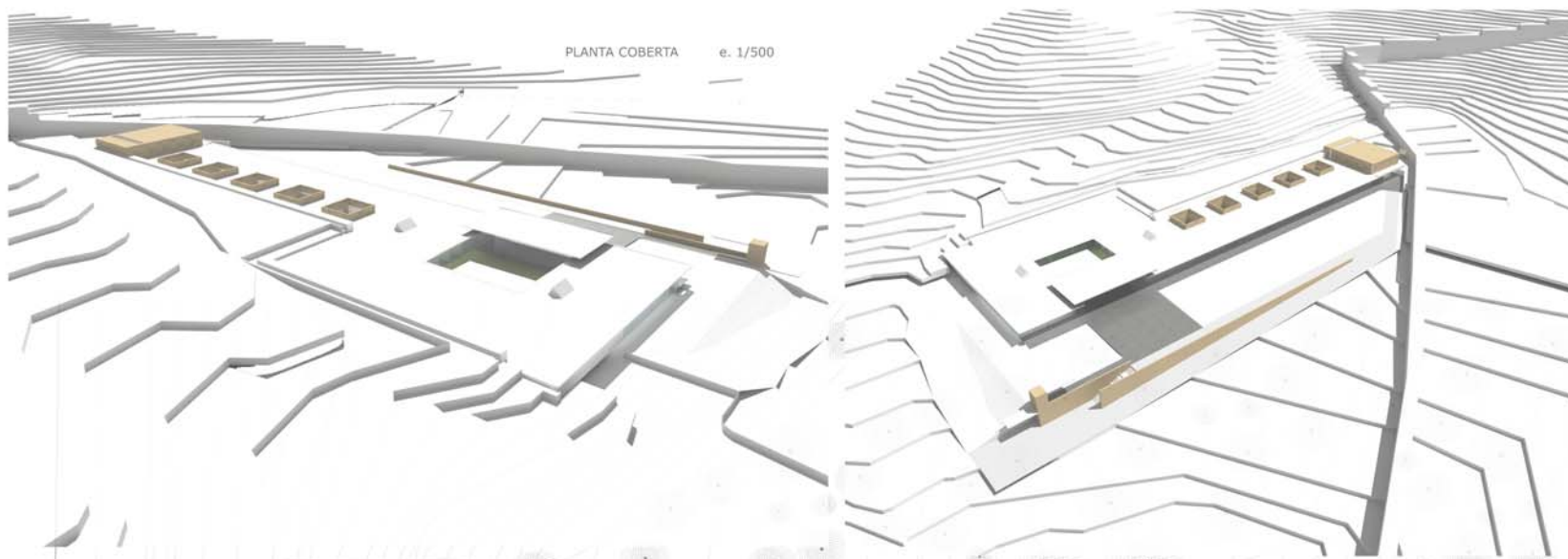
L'accés de públic és a través de la plaça (ja existent), la qual s'entén com a punt distribuïdor des d'on els usuaris podran dirigir-se al Cementiri, al Tanatori o bé a l'aparcament.

Amb l'aparició de dos murs de contenció l'edifici es situa a una cota més elevada respecte de la de l'accés. Així gràcies a la topografia es creen dos ambients diferenciats als quals generen diferents graus de privacitat.

En un punt superior del carrer, es troba una segona entrada per al servei.

L'orientació i el desenvolupament de la pròpia muntanya permet que la façana principal, s'entengui com una feixa de vidre en mig de la muntanya.

Tot l'edifici es troba en relació amb l'exterior ja sigui a través de la façana principal o dels patis que "foraden" la coberta. Per tal de potenciar aquesta relació exterior-interior s'ha obtat per utilitzar el mateix paviment tan a l'exterior com a l'interior.

En les seccions transversals, es pot entendre com es relaciona l'edifici respecte la muntanya, es a dir, com aquesta en un cert punt passa a ser la coberta de l'edifici. A mesura que els talls del terreny són en cotes més elevades, la distància entre edifici i carrer augmenta, en canvi, la relació entre Tanatori i Cementiri es mesura pròxima ja que s'embla que l'edifici i el mur del Cementiri es trobin en un punt en el qual si situa la capella.

